

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E. J., s. r. o., O.**, IČO: X., proti žalovanému v **I. rade: Z. M., nar. X., bytom R.** a žalovanému v **II. rade: JUDr. A. K., so sídlom N.**, správca úpadcu: Z. M., nar. X., bytom R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: **I. N., bytom M., o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky a o zmene účastníka na strane žalobcu**, na dovolanie žalovaného v II. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 21 CoKR 4/2010-182 zo dňa 31. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v II. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. marca 2010, č. k. 21 CoKR 4/2010-182 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trnave uznesením zo dňa 07. 12. 2009 č. k. 44 Cbi 3/2007-138 pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca: Ing. I. S., nar. X., T. a na jeho miesto vstúpil nový žalobca: E. J., s. r. o., O., IČO: X.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaním zo dňa 18. 06. 2009 domáhal zmeny účastníkov konania tak, aby súd povolil vystúpenie žalobcu a vstup nového žalobcu – spoločnosti E. J., s. r. o., na jeho miesto. Žalobca k podanému návrhu predložil originál zmenky zo dňa 09. 10. 2006 s indosamentom a plnomocenstvo. Súd uznesením č. k. 44Cbi/3/2007-133 zo dňa 05. 11. 2009 nepovolil vstup spoločnosti E. J., s. r. o., do konania z dôvodu neudelenia súhlasu so vstupom do konania. Uznesenie prvostupňového súdu č. k. 44Cbi/3/2007-133, zo dňa 05. 11. 2009, napadol odvolaním, podaným v zákonnej lehote žalobca a zároveň bol súdu predložený súhlas spoločnosti E. J., s. r. o., so vstupom do konania na strane žalobcu. Odvolateľ (žalobca) spolu s podaným odvolaním, odstránil vady vytknuté v uznesení súdu prvého stupňa, ktorým nevyhovelo návrhu na zmenu účastníka

konania, predložil súhlas so vstupom do konania spoločnosti, ktorá mala vstúpiť namiesto žalobcu a absencia ktorého bola vytknutá v rozhodnutí, jeho návrh spĺňal všetky zákonom ustanovené náležitosti v zmysle § 92 O. s. p., preto súd prvého stupňa návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu vyhovel.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na odvolanie žalovanej v II. rade a vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odôvodnení odvolací súd uviedol, že vedľajší účastník so zámenou nesúhlasil, považuje ju za účelové konanie žalobcu a stotožňuje sa s názorom správcu úpadcu, ktorý žalobcovu pohľadávku poprel nakoľko pohľadávka neexistuje. Žalovaná v II. rade poukazovala v odvolaní na to, že takémuto návrhu nie je možné vyhovieť, pretože nový účastník konania nie je účastníkom konkurzného konania, nemá naliehavý právny záujem na určení popretej pohľadávky, preto si ani v konkurznom konaní nemôže žiadne práva vymáhať. Odvolateľka poukázala i na skutočnosť, že spoločnosť E. J., s. r. o., má iba jediného konateľa, ktorý bol dňa 12. 06. 2009 odvolaný na valnom zhromaždení jediným spoločníkom vykonávajúcim funkciu valného zhromaždenia, preto je sporná i platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a z dostupného živnostenského registra vyplýva, že táto spoločnosť je v likvidácii a v zbierke listín v obchodnom registri o spoločnosti E. J., s. r. o., je založené rozhodnutie o zrušení spoločnosti a vymenovaní likvidátora spoločnosti. Odvolací súd citujúc v rozhodnutí ust. § 25 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. ďalej uviedol, že o zmene v osobe veriteľa v incidenčnom konaní treba rozhodnúť samostatným postupom podľa ust. § 92 ods. 2 a 3 O. s. p., z čoho vyplýva, že dôvody, na ktoré v odvolaní poukazovala žalovaná v II. rade a vedľajší účastník, sú v tomto prípade irelevantné. Odvolací súd mal v danom prípade preukázané postúpenie pohľadávky, o ktorej sa vo veci koná, preto procesný návrh žalobcu na pripustenie zmeny účastníka považoval za dôvodný.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný v II. rade. Navrhol uznesenie odvolacieho a prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odvodzuje z ust. § 237 písm. f/, § 241 ods. 2 písm. a/ a § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. V dovolaní uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je riadne a vyčerpávajúco odôvodnené, tým nie je splnený základný predpoklad jeho preskúmateľnosti a tým právo na spravodlivý proces. Namietol, že odvolací súd sa

v odôvodnení nedostatočne vysporiadal s námietkou žalovaného v II. rade, že spoločnosť E. J., s. r. o., je v likvidácii a mala podľa zverejnených listín v čase podpisovania zmluvy o prevode pohľadávky len jedného konateľa, JUDr. Ing. J. M., ktorý bol odvolaný 12. 06. 2009 (pričom jeho funkcia vznikla 18. 03. 2008, pričom zmluvu nepodpisal uvedený konateľ, ale iná osoba, ktorá nebola de jure konateľom. V dovolaní ďalej namietol, že odvolací súd potvrdením rozhodnutia súdu prvého stupňa, v tomto štádiu, rozhodol o existencii popretých pohľadávok, ktoré sa stali predmetom prevodu a o ktorých sú vedené incidenčné spory. Poukázal na to, že odvolací súd rozhodnutím správcovi odňal možnosť domáhať sa na súde plnenia podľa § 30 z. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to pokuty z tej sumy popretej pohľadávky, ktorá prevyšuje sumu určenú súdom v konaní o určení popretej pohľadávky. Takýmto spôsobom na strane veriteľa (žalobcu) bude ďalej vystupovať subjekt, ktorý prihlášku do konkurzného konania nesprávne a neoprávnené nepodal, nespôsobil jej popretie, a preto nebude zodpovedným veriteľom za nesprávnosť prihlásených popretých pohľadávok. Taktiež poukázal na to, že v odvolacom konaní, t.j. ako druhostupňový orgán rozhodoval miestne nepríslušný súd. Dovolateľ namietol aj nesprávne právne posúdenie veci, keď v iných konaniach súd tvrdí, že právnou skutočnosťou, ktorá preukazuje prevod pohľadávky je zmluva o postúpení pohľadávky a v danej veci súdy tvrdia, že touto skutočnosťou je rubopisovaná zmenka. Podľa názoru dovolateľa rubopisovaná zmenka nepreukazuje nadobudnutie pohľadávky a právny úkon rubopisu zmenky, ktorou mali byť postúpené neexistujúce a správcom popreté pohľadávky, nie je platným právnym úkonom. Opätovne poukázal na to, že spoločnosť E. J., s. r. o., bola spoločnosť zrušená. Išlo o zrušenie spoločnosti s likvidáciou bez právneho nástupcu. Táto spoločnosť nie je účastníkom konkurzného konania, a teda nemá naliehavý právny záujem na určení popretej pohľadávky.

Žalobca navrhol dovolanie žalovaného v II. rade zamietnuť. Uviedol, že v konaní boli doložené listinné doklady preukazujúce existenciu spol. E. J., s. r. o., likvidácia bola zrušená a spoločnosť naďalej vykonáva svoju činnosť. To sa týka aj konateľa spoločnosti. Poukazuje na to, že existenciu pohľadávky žalovaný v II. rade popiera zámerne v rozpore s tým, že úpadca – žalovaný v I. rade prehlasuje, že sa jedná o pohľadávku pravú a jej pravosť potvrdzuje.

Na dovolanie žalovaného v II. rade sa vyjadrila žalovaná v I. rade, ktorá vyjadrila súhlas s rozhodnutím súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, faktúry vystavené vedľajším účastníkom vyhlásila za fiktívne a poukázala na spoluprácu žalovanej v II. rade – správkyne konkurznej podstaty a vedľajšieho účastníka.

Na dovolanie sa vyjadril vedľajší účastník konania, ktorý uviedol, že prihlásil svoje pohľadávky do konkurzu a sú totožné s prihlásenými pohľadávkami žalobcu, preto považuje pohľadávky žalobcu za správne popreté správkyňou konkurznej podstaty. So zámenou účastníkov na strane žalobcu vyslovil nesúhlas.

Žalobca navrhol dovolanie žalobcu v II. rade odmietnuť a poukázal na to, že žalovaný v II. rade zámerne spôsobuje priet'ahy v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p., preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 3 O. s. p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O. s. p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní)

cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. f/ § 237 O. s. p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom nedostatočným odôvodnením uznesenia, čím sa stalo nepreskúmateľným a nedostatočným vysporiadaním sa s argumentáciou žalovaného v II. rade - dovolateľa.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa ust. § 167 ods. 2 O. s. p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že zákon rozoznáva formy rozhodnutia uznesenia a rozsudok a podľa toho priznáva rozhodnutiu formou rozsudku širšie upravené formálne náležitosti rozsudku. Forma rozhodnutia uznesením vo všeobecnosti predstavuje formu rozhodnutia, ktorou sa konanie vo veci samej meritórne nekončí, a preto zákonom nekladie na túto formu také formálnoprávne nároky ako na rozsudok. Túto skutočnosť vyjadril

zákonodarca slovom „primerane“ v citovanom ust. § 167 ods. 2 O. s. p., t. j. nie rovnakým spôsobom. Aj keď súčasne s touto úpravou je potrebné poukázať na to, že v zmysle zachovania spravodlivého procesu, aby zodpovedal základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je rozhodujúce, či sa posudzované rozhodnutie týka meritórneho rozhodnutia alebo rozhodnutia procesnej povahy. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na rozsudok ESLP vo veci Ruiz Torija, z ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby súd odpovedal na každý aj bezvýznamný argument a článok 6 ods. 1 Dohovoru nemožno chápať tak, že každý argument vyžaduje podrobnú odpoveď a v zásade sa súd môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho stupňa (Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999). Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd v zmysle citovaných ustanovení zákona vo svojom rozhodnutí vec právne posúdil a rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti uznesenia o zmene účastníka na strane žalobcu.

V tomto procese je potrebné si uvedomiť, že v konaní o prejednanie návrhu na zámenu účastníka na strane žalobcu nie je nevyhnutné vykonať dôkazy, ako v konaní vo veci samej, v ktorom procese konania vo veci samej prípadné nepreukázanie aktívnej legitímácie žalobcu sa prejaví v konečnom rozhodnutí zamietnutím návrhu. Procesným rozhodnutím o zámene účastníkov nie sú dotknuté vecné práva účastníkov konania. Rozhodnutie o zámene účastníkov v konaní svojim charakterom procesného rozhodnutia nemôže a ani neprejudicuje rozhodnutie vo veci samej. Taktiež nie je dôvodná námietka nepríslušnosti súdu, nakoľko v danej veci ide o incidenčný spor, ktorý nie je prejednávaný a rozhodnutý konkurzným súdom.

Žalobca aj žalovaný v II. rade v konaní mali rovnaké práva a možnosti uplatnenia alebo bránenia svojho tvrdeného práva. Postupom odvolacieho súdu teda nebola odňatá možnosť konať žalovanému v II. rade pred súdom, a preto v danej veci nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Keďže nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. dovolací súd posudzoval prípustnosť podľa ďalších zákonom stanovených podmienok prípustnosti dovolania a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania

podľa ust. § 239 O. s. p. Z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok prípustnosti podania dovolania žalovaným v II. rade v danej veci, dovolací súd sa ďalej nezaoberal vecnými námietkami odporcu uvedenými v dovolaní.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný v II. rade dovolaním napadol také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto dovolací súd dovolanie žalovaného v II. rade podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O. s. p. odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová